

GRALSVÄKTARNAS BUDSKAP

N:o 2

September 1969

Årgång 1

INNEHÅLL:

Några upplysande ord

Vårt syftemål

Minneslista nr 2

Våra ockulta föreningar och
dagens vetenskap

Eldens element - värme och kyla

En ny form av dop

Vi reinkarnerar

Kärlek - Vishet. Den universella
religionen

Enstaka exemplar av tidskriften kan erhållas från Naturförlaget

Box 5324, 10246 Stockholm. Vi beräknar utkomma med 6 å 8 nummer

under årets vår- och höstterminer. Prenumerationspris pr år Kr. 12:-

Tidskrift i stencilform från

GRALSVÄKTARNAS SAMFUND,

Möregatan 8, 1 trappa ned. Stockholm

tel. 08/ 25 23 44

Systerlogen i Göteborg:

tel. 031/ 16 47 82

Samtliga artiklar är, när annat ej
angives, skrivna av ELISABETH STÅHL-
GREN

NÅGRA UPPLYSANDE ORD TILL LÄSARNA AV GRALSVÄKTARNAS BUDSKAP

Hösten gör sitt intåg, och vi återkommer med ett nytt nummer av vår tidskrift. Många har kanske frågat sig vilken betydelse utspridandet av dessa artiklar kan ha. Vad är meningen med denna nya verksamhet och hur har detta uttryck för gudstillbedjan och kraftmottagande uppkommit.

I nuvarande tidsskede, som är Andens tidsålder, har det stått klart för många att vi är i behov av en ny form för undervisning hur man bör rätt uppöva andlig kontakt, eftersom allt fler möter andevärlden direkt, i bilder, genom hörselfenomen eller automatisk skrift. I vårt Samfund är det inte fråga om att arbeta fram en ny religiös rörelse, vi söker istället syntesen av alla sanna framställningar av Gudomskraften. Mellan alla kyrkor och andliga brödraskap finns ett samband, det är detta vi vill finna.

Många söker efter en sammanslutning som försöker förverkliga idén om en universell tankeriktning; när någon frågar så visar detta att han efterforskar den röda tråden i alla olika andliga organisationer. Såsom representant för denna tankegång framträder Gralsväktarna. Vi vill finna något som svarar mot mångas andliga behov.

Den lilla författarinnan Barbro Karlén nämnde vid sitt framträdande i TV att hon önskade sig en kyrka, där hon kunde tillbedja Gud på det sätt hon själv ville. Det mänskliga frihetsbehovet kommer där till uttryck. - Gralen är inte endast ett uttryck för Gud och Gudskraften, den ger möjlighet för var och en att nå Gudomen på sitt individuella sätt utan stridigheter kring lära, dogmatik och sakrament. Den visar varje människa hennes väg, målet för pilgrimsfärden, förening med Gud utan varje mellanhand.

Vi behöver en rörelse som kan lära oss vår gudagivna, unika plats i skapelsen, genom att visa oss att vår väg är utstakad med det målet för ögonen att förena oss med Gud. Den skall lära oss att fästa vår tanke vid högre ting än de jordiska, som håller oss nere, den skall påvisa förekomsten av en värld, där splittring ej existerar.

Gralen är symbolen för den samlingspunkt kring vilken alla kan enas, i det den utgör ett svar till var och en efter andlighet sökande människa. I namnet Gral är den universella tanken inbegripen. Gralen har genom tiderna varit ett uttryck för Guds kraftskänkande makt. När människan sökt Gralen har hon därmed uttryckt att hon sökt Gud.

Den andliga människan av idag måste lära att höja sig över alla av konventionella lagar uppställda begränsningar och ställa in sin varelse i samklang med den universella tanken. Hon må höja sig mot den eviga Anden, som inte känner någon begränsning.

VÅRT SYFTEMÅL

Vi lever i en tid fylld av oro. Vi är hotade till bristningsgränsen av dem som bestämmer över oss. Det är restriktioner, förhållningsorder och nya påbud. Vi lever i ett välfärdssamhälle med höga löner och det är sörjt för underhåll åt behövande, men vi får betala fördelarna högt, osäkerhet ligger likaväl på botten av allt. Vi frågar oss hur länge det rådande systemet skall hålla bestånd.

I denna värld av materiell ävlan växer fram starkt och krävande med anspråk på att vinna gehör, ett rop på förändring. Vi vill inte längre styras av en makt utan andlighet, stödd av en kyrka i inbördes strid om petitesser. Vi vill växa ut till fullödiga människor, vi vill finna en väg ut mot friheten.

Gralsväktarnas Samfund strävar att visa var den vägen går. Ingen får tro att vi är övergivna. Kärleken som genomströmmar allt liv vakar över oss. Allmakten som är denna kärlek har också en annan komponent, det är visheten. Den skall väckas till liv inom oss, då är vi färdiga att möta en bättre värld.

När dessa som vill förbättring i det rådande förhållandet ser sig omkring, finner de allt tröstlöst, ser sin vanmakt och hemfaller åt självömkan, och så blir negativism enda följderna av deras goda uppsåt.

Det är detta som inte skall ske. Vi skall inte misströsta. Det onda är det negativa, det kan aldrig i längden segra över positiva tankar och viljehandlingar. De negativa tankarna är direkt skadegörande, de är spärrar i hjulet på den vagn vi färdas i. Tanken är en makt som antar form, den negativa tanken är en kropp som spärrar allt framåtskridande.

Människan är själv orsak till det tillstånd som råder i världen. Hon har skapat de industrier som förgiftar våra samhällen. För att försäkra sig om ekonomiska fördelar och vinna över konkurrenten offrar hon den sanitära säkerheten på penningens altare, men får själv bära följderna. Ingen går fri från förgiftningsrisk.

Denna brist på förnuft kan vi stävja med vår vilja. Med tankar i positiv riktning gör vi långt mer nytta än vi någonsin kan föreställa oss. Varje negativ tanke att det tjänar till intet blir ett plus för en hänsynslös finansvärld och en denna finansvärld underdånig regering, varje positiv viljetanke att stävja deras framfart blir en black om foten på dessa herrar. Så förtröttas inte. Du är starkare än du tror.

Endast den är en sann människa, som är medveten om vad hon vill.

Emerson: Livsvägar

Vi förstår en sak, när det finns något inom oss som är släkt med den, vi får kunskap om Gud, när Hans röst förnimmes i våra hjärtan.

Radhakrishnan: Idealistisk livssyn.

När vi betänker vad människosläktet åstadkommit under sin långa vistelse på lägsta planet med Lucifer som härskare över sinne och handling, får vi lätt den föreställningen att vi är dömda att fortsätta vår vandring på samma sätt med samma makt behärskande oss allt framgent.

Att tänka så är att binda sin tanke i bojar. Vi skall istället se vad vi har åstadkommit ifråga om befrielsearbete och glada arbeta vidare. Ingen kan förneka vår världs moraliska uppsving, Röda Korsets organisatoriska hjälparbete, den överallt framvällande indignationen inför alla orättvisor, allt detta är ting väl värda att binda vår tanke vid. Den växande skaran av krigsvägrare, som inte endast är rädd om eget skinn utan också vägrar ta andras liv, finner allt fler försvarare. Detta visar vad den enskilde kan åstadkomma mot de styrande, hans tänkande har redan påverkat regeringarna.

Vi bör fortsätta att påverka världens styrande makter och därvid aldrig glömma hur stark den makt är som bor i vilja och tanke. Det gäller här krafter som ledes i bestämda banor, de äger materiell struktur av eterkvalité. Viljan kan bli av sådant format att den förflyttar berg, det har Kristus själv sagt till oss en gång. Han inte endast ägde förmåga att rätt bruka sin vilja och tanke utan lät oss veta att det han kunde göra det kan ock vi. Låt oss tro på det löftet och handla som om det tagit gestalt i vår verksamhet.

Vid övandet av detta gäller det inte att spänna sina krafter, förfaringsättet är det rakt motsatta. Fullkomlig avslappning är första åtgärden, förnimmelsen att varje muskel domnar bort i överksamhet följer så. Genom domningen strömmar en klar känsla av makt, den kommer av att vår vilja underställt sig Gudomens. Ingenting förmår jag utan Honom, med Honom förmår jag allt. Sådant skall vår känsla vara. När ödmjukhet inför Allmakten fyllt vårt väsen, sättes vår egen vilja in. Vilja till handling följs av tanken, den senare är det transportmedel som leder lasten till målet, och det som skall transporteras i detta viljans redskap är framskapandet av förbättrade villkor för alla som kämpar en rätt kamp mot förvillelsen i världen. Så skall vi lära oss tänka abstrakt, ge åt substanslösa ting en form att bruka.

Allt detta är positiv kraft. För att kraften skall rätt verka får ingen negativ tanke smyga sig in. Ingen ovilja eller självförhåvelse, intet agg mot oliktänkande. Min frihet är mig given, så har ock min broder sin frihet att handla efter sitt sinne. Vårt ingripande består inte i tvång, endast i anvisning av nya vägar mot det mål alla söker: bättre villkor för den rättsinnige.

Den som är nöjd med sin lott är lyckligare än den missnöjde. Den som strävar efter andlig förkovran, känner hur livsglädjen ökar och för varje ny erfarenhet förstår han värdet av att ägna sina krafter åt det andliga växandet. Undervisning i andliga ting erbjudes alla i dagens samhälle, men särskiljandets förmåga må uppövas, ty all undervisning är inte rätt undervisning. Det som efter moget övervägande inte svarar mot den inre känslan bör överges, det som inte möter kravet på sanning skall man vända ryggen åt.

Alla klagar över brist på tid. Minns väl att där sann längtan efter vishet förefinns, där skapas ock tid att tillfredsställa den. När själen ropar efter näring, kan ingen makt hålla ett ^mättande borta. Denna längtan känner många bland vår tids människor, längtan att göra en insats. Tilltro till egen förmåga är ett av villkoren, en tilltro utan övermod. Den som vill övervinna världen måste tro på sig själv. Så starkt som viljan att övervinna nu förmärkes över alla linjer, behöver ingen betvivla att vi blir frigjorda.

Det har sagts att sedan den stora omvälvningen gått fram över vår jord, skall förvandlingen av mänskligheten gå raskt. Förhållandena skall snabbt förbättras för alla och människosläktet nå högre betingelser. Vi har ingen anledning betvivla att det löftet kommer att infrias; om vi därför med tanke och vilja ställer in oss på detta när vi resultat redan nu, och när allt har skett ser vi mönstret för skeendet i fulländat skick. Detta skall vi tro på och arbeta för.

VÅRA OCKULTA FÖRENINGAR OCH DAGENS VETENSKAP

Vår erkända vetenskap börjar alltmer luta åt ett erkännande av det andligas deaktighet i varje fysiskt skeende. Den har hittills strävat att hålla all bevisföring inom det materiellas ram. Ingenting har antagits utan bevis för det framförda överensstämelse med vetenskapens egna lagar. Det är gott att det är så, allt schakrande undviks härigenom. Men istället för att det icke bevisbara lämnas åsido, blir det oftast definitivt förnekad.

Ett exempel på detta är telepati. Allt fler vetenskapsmän erkänner detta fenomen, men många bestrider dess existens därför att det ännu inte kunnat inrangeras i någon vetenskaplig lag. De som är positivt inställda till saken arbetar på att finna en lösning, men däremellan och att erkänna den ockulta forskningens värde är steget långt.

Vi skall emellertid försöka möta dem som vid universiteten studerat de logiska lagarna för allt skeende. Vi bör noga gallra de skrifter vi utkommer med och den undervisning vi meddelar för att få en ändring till stånd i deras negativa hållning. Vi må öppet erkänna att många bland oss gör geschäft på den mänskliga enfaldens altare och be dem vi vill nå att inte förkasta allt utan pröva och bedöma och under kritikens utövande ta i betraktande det faktum att mycket av det oförklarliga kan vara värt att studera. Många av de oss omgivande livets krafter når oss inte på grund av våra fem sinnens begränsning. Men många människor har dessa gränser utvidgade så att sinnesintryck möter dem utanför de stadgade gränserna. Även om denna sanning inte kan bevisas kan dock de samlade erfarenheterna bilda en stomme där många delar av mönstret överensstämmer med fysikens erkända lagar. Allteftersom vetenskapen gör nya rön bekräftas de lagar som ockultismen följt genom tiderna.

Vi lär att allt i naturens värld äger liv och medvetande, varav följer reproduktionsförmåga. Upptäckten av radium bekräftar livskraften i materien. Vi lär att allt som sker dikteras av medvetna krafter. Också vetenskapen talar om naturkrafter. - Så återstår då att få alla tings medvetande erkänt. Här kan åberopas det positiva yttrandet av nobelpristagaren i kemi 1967, som lät förstå att han mycket väl kunde föreställa sig att solen ägde medvetet liv.

Vi påstår att ingenting sker slumpartat. Allt är beräknat att verka enligt givna mönster, utarbetade av intelligent andemakter. Den katalysator som åstadkommer en kemisk reaktion dirigeras att utföra sitt arbete efter den en gång för alla av högre andemakters vilje- och tankekrafter avgivna impulsen. Enzymerna i våra kroppar, bildade av cellerna i medvetet arbete men fungerande oberoende av dem, utför sitt verk inte vad man kallar automatiskt - det ordet har för oss ingen innebörd - de styras och arbetar efter mönster avgivna av samma höga vilje- och tankekrafter. På samma sätt som en maskin arbetar efter en tänkande hjärnas order, så övervakar dessa andemakter att ingenting försummas av oss.

Sjukdomar beror på människans egna negativa tankehandlingar, som lägger hinder i vägen för ett rätt utförande av kroppens funktioner, ty den fria viljan är henne given. Det är hennes egen uppgift att göra sig själv frisk, det får inte överlåtas på de andliga makterna, men väl får hon be om bistånd av dem att åstadkomma ett återställande. Detta erkänner vår läkarvetenskap. Där hävdas att den egna viljan betyder allt, den förutan kan ingen läkare bota. Det återstår endast att ge denna kraft ett namn som kan godtas av alla.

Vi vill att vetenskapen så småningom skall erkänna våra lagars giltighet. Vi må gå den till mötas. Med en smula god vilja från deras sida kan en av våra lagar antas, och vi kan sedan arbeta hand i hand. Så har ju våra kiropraktorerers verksamhet godkänts av så många.

Ödmjukhet krävs från båda sidor, ett erkännande av den mänskliga begränsningen. Så som Österns andliga vise arbetar samman med sina vetenskapsmän, skall också vi en dag nå förståelse från de våras led.

ELDENS ELEMENT, VÄRME OCH KYLA

Ett av de ting i vår värld och på vår utströmnings lägsta plan, som i nu inträdda tidsskede kommer att förändras, är vårt element elden, det vill säga vår erfarenhet av värme och kyla.

Detta påstående är kanske för många svårt att acceptera, ty vi är vanemänniskor och det vi länge brukat och gjort oss beroende av har vi svårt att tänka bort. Dock må vi förstå att det inte är fråga om ett ögonblickligt eliminerande av denna företeelse, det gäller tvärt om ett långsamt avvänjande, en förvandlingsprocedur som äger rum småningom.

För att lättare förstå detta går vi till drömmens värld. Under drömmen fryser vi inte, ej heller plågas vi av värme. Om så är att filten glidit av och vi erfar att vi avkylts, betyder det att vi har vaknat. Efter att åter ha brett på oss och insomnat är vi på nytt befriade från varje känsla av kyla, ty i astralvärlden där vi vistas under sömnen är eldens element med temperaturväxling inte att finna.

På högre plan finns inte detta element, hos dem som där vistas mottas solens värme i form av kraft och det är solens högre, för oss osynliga kroppar som avger denna. Även ljuset - som i själva verket är samma sak som värmen - kommer från solens högre kroppar, därför är det ljus-skimmer som omger våra Mästare - och som ses av dem som äger sådan syn - strålande klart, milt och aldrig bländande.

De olika aggregationstillstånden förekommer även i andevärlden, men framställs på kemisk väg i resp. plans materieformer och inte så som sker hos oss vid naturliga processer genom avkylning resp. uppvärmning. Så framställs is kemiskt, om så önskas och blir till vattnets fasta form där så som här, dock utan att avge kyla. Allt är där rätt tempererat, varken för kallt eller för varmt. En känsla som är enhetlig upphör att existera som känsla. Så blir då eldens element utan existens.

På liknande sätt skall det bli hos oss så småningom allt efter som vi når högre sfärer på vårt nya plan. Den förvandlade värmen blir till elektrisk kraft av kosmisk art, och människan mottar den och brukar den så som vi dagligen nu brukar vår egen elektriska kraft.

Den plats elden intagit som element i serien betraktat, skall sedan intas av luftens element och dess plats skall i sin tur upptas av eter, vilken får betecknas som nummer IV, eftersom det även finns tre andra eterformer. Denna eter IV skall av oss brukas i många sammansättningar. Den kommer att bli den nya tidsålderns stora artikel i många olika framställningsformer.

Dessa ting kan av vetenskapen inte vägas eller mätas, ty inga instrument har ännu framställts för registrering av detta snabbvibrerande ämne, dock är man i dessa kretsar väl inne på tanken att det existerar.

Nya uttrycksmedel kommer att utnyttjas på vårt nya plan. Det blir lättare att leva när så mycket bortfaller av det som nu plågar oss såsom eldsvådor, förfrysningar och mycket annat. Besökare från andra världar talar om mörkret på vår jord, de vill lära oss förstå att ljus väntar, solens strålar innebärande ljus och kraft, allt skall vi lära att rätt njuta.

Johannes Döparen har sagt några ord till oss, som är väl värda att bemärka:

Vi läser i Lukas 3:e kapitel 16:e vers: "Men Johannes tog till orda och sade till dem: jag döper eder med vatten, men den kommer som är starkare än jag, den vilkens skorem jag inte är värdig att upplösa; han skall döpa eder i helig ande och eld."

För att få förklaring på dessa ord går vi till Apostlagärningarnas 2:a kapitel 1:a vers och följande verser: "När sedan pingstdagen var inne, voro de alla församlade med varandra. Då kom plötsligt från himmelen ett dån, såsom om en våldsam storm hade farit fram, och det uppfyllde hela huset, där de sutto. Och tungor såsom av eld visade sig för dem och fördelade sig och satte sig på dem, en på var av dem. Och de blevo alla uppfyllda av helig ande och begynte tala andra tungomål, efter som anden ingav dem att tala."

Så uppfyllde under pingstens högtid det löfte Johannes Döparen avgivit. Kristus döpte sina lärjungar i helig ande och eld. Från den stunden var all svaghet borta, den som så många gånger framkommer i evangeliernas berättelser. De hade blivit renade, andlig eld hade genomträngt dem, de var redo att bege sig ut i världen för att predika evangelium.

Den Helige Ande som uppfyllde deras väsen den första pingstdagen var Skaparkraften. De fick makt att skapa. Och det som framkom ur deras skapande förmåga var kristna församlingar, därifrån Hans budskap gick ut att människorna skulle älska varandra. - Och tungorna av eld var elektrisk kraft, utgången ur Gudomens väsen, det var den jordiska elden som återgått till sitt andliga ursprung.

Elden står som symbol för den ena av de två motsatserna värme och kyla, men den tvåfalden skall inte längre finnas till på vårt nya plan. Den skall upplösas och återgå till sitt andliga ursprung, elektrisk energi av högsta potens. Den kommer till oss som kraft. Högre plans väsen uppfattar solens värme som kraftutflöde. Så som solens värme hos oss ger kraft till livets växande, så skall solkraften mottas i form av ökning av den fysiska och andliga energien.

Med Kristi inträde på jorden skulle inledningen till denna upplösning ha ägt rum med förnyelse av det mänskliga livets utformning. Så var det tänkt, Så kände Johannes Döparen det. Detta framgår tydligt av ovan återgivna citat.

Men människosläktet var inte redo att välkomna det nya.

I dag är tiden inne. Det som då inte blev fullbordat skall nu genomföras. I 2000 år har kristna kyrkan fortsatt att döpa sin församling i vatten. Under dopceremonien uttalas en önskan att den Helige Ande må ge kraft till tro, men elden som är denna kraft talas det inte om. Genom en förnyad form av dop skall den Högstes ande och eld förmedlas till människan och hon skall få kunskap om vari kraften består och hur den skall utnyttjas i rätt anda.

Ceremoni-magi är namnet på den stråle av elektrisk kraft, som nu kommit till uttryck i vår värld. Genom den makt ceremonien i sitt väsen äger skall i en magisk formel potensen till denna kraft överföras till den som mottar dopet enligt denna nu införda metod. Hemligheter avslöjas så vilka förvandlar mystiken i ordet magi till klar förståelse och ger orden mystik och magi en ny innebörd. Magi är makt, den skall ges åt människosläktet i och med mottagandet av kraften i dopet. Den forna föreställningen om betydelsen av ordet mystik såsom något hemlighetsfullt och svårtydligt skall utbytas mot klarhet i begreppen samt förståelse för kärlekens lag, som är upplysning - vishet. Människan skall se hur lagen tillämpas i stort som i smått.

VI REINKARNERAR

När den som är väl förtrogen med det metafysiska tänkandet talar med menige man om livets fortbestånd i kretslopp, som för mot högre utveckling, mötes han ofta av ett menande leende. Hur skulle någon kunna veta något om detta?

Denna skeptiska fråga hör man framställas, och dock tillhör alla dessa som okunniga står inför detta problem en kyrka, vars uppgift är att leda kristenheten mot en högre värld genom att förmedla till den visshet om andliga ting. Stor har den förbistring varit som kännetecknat kyrkan genom tiderna, men ifråga om reinkarnationsläran har den stått enig. Alla dess ledare har varit ense om - åtminstone de vars röst man fått höra - att livet på jorden lever en gång och därefter kommer domen. Under första kristna tiden stod striden hård, men sedan väl dogmen fastslagits har samstämmighet rått.

Denna lära är grunden till den kristnes misstro mot den gudomliga rättvisan, som utan framgång efterlyses vid bedömningen av de olika lotter som tilldelas oss. Och vi har ingen rätt att klandra dem som så anklagar tilldelaren av de jordiska håvorna, ty om läran vore med sanningen överensstämmande skulle förebråelsen vara berättigad. Det är och förblir oförklarligt, detta domslut som bygger på ett enda liv, som man merendels inte hinner rätta till i kamp mot vidriga omständigheter. Därför blir frågan om denna uppenbara orättvisa för de flesta obesvarad. Det talas om nåd men säges samtidigt att visst inte alla blir delaktiga av denna.

Varför har kyrkan vidmakthållit detta tillkrånglade system? Har den aldrig tänkt på hur naturen arbetar och löser frågan så enkelt? Från frö till växande planta leder framåtskridandet mot ny fröbildning för att fortsätta tills möjligheter yppar sig att nå högre former. Så som trädgårdsmästaren genom bearbetning får fram bättre resultat, så når naturens krafter utan mänskligt inskridande samma mål. Vi ser förändringen tydligare under växtförädlarens händer, men naturen framkommer med sina alster efter sin rytm, och vi har inte anledning underskatta det resultat den vinner.

Så går all utveckling mot högre former i naturens värld, och eftersom människan tillhör samma värld är hon underställd samma ordning. Vi skall hälsa kunskapen om denna ordning med glädje. Vi skall tacksamt lyssna till de visa religionsförkunnare som vunnit bättre resultat än vi med sina läror, ta emot deras undervisning och införliva deras erfarenhet med vårt sunda förstånd och vår tankeförmåga.

Livet blir lättare att leva när denna enkla lag om reinkarnation blivit accepterad som sanning. Utan kamp når den som tvivlar inte ut ur förvillelsen. Men han må kämpa, ty utan visshet om livets fortsättande i jordeliv efter jordeliv tills dess högre riken uppnåtts, kan han inte erfara lyckan i att leva. Den lyckan vill vi alla förvärva.

När övertygelsen om denna sanning nåtts, skall våra medmänniskor också givas del av den, och trygghet skall förnimmas inför livets växlande öden.

Det har sagts att en viss fara hotar en lära av denna art, bestående i att människan kan frestas att sjunka ner i dådlöshet under förevändning att det som bör göras lika väl kan ske i ett annat liv. Där kan emellertid den erfarenheten åberopas att viljeslapp försummelse ger till upphov mycket svårare prov nästa gång och kan efter alltför många upprepningar bli orsak till ett nedsjunkande till lägre sfärer. Varje företeelse har en positiv och

en negativ sida, och om man väger för- och nackdelar mot varandra i denna fråga, måste det sägas att det som hotar människan tillhörande den kristna läran är av svårare slag.

Vissheten att vi skall återfödas ger oss förståelse för att vi har en alldeles bestämd uppgift att fylla, vi som så länge vistats på lägsta planet. Något åligger oss att utföra som inte givits åt högre plans medborgare, dessa som inte genomgår döden efter vår rytm, utan lever genom århundraden eller kanske årtusenden. Det som åligger oss hör just till det område dit vi genom återfödelsen förs, till de tre lägsta materieformerna jord, vatten och luft, vilka inte återfinnes i de kosmiska världarna, därför att de utgör reminiscenser från tidigare utvecklingsskeden. Denna materia skall vi lyfta upp och förena med vår högre materieform som är eter. Så som kosmos materia är eter. Denna eter består av många former med olika svängningstal. Vi ger dem sifferbeteckningar, ty vi känner inte deras olika egenskaper oförmögna som vi är att mäta deras rytm och vibrationsfrekvens.

Detta har vi att lära i det nu inträdda tidsskedet och de många former vi möter av nyframställda stoff vittnar om att vi är på god väg. Plaståldern kallar vi vår tid, kanske att vi med dessa artiklar framkommer med just de ämnen som hör framtiden till. Så småningom finner vi att allt har blivit nytt. Det är våra liv som utvecklats mot högre fulländning, det är det ständigt upprepade återvändandet i nya fysiska kroppar som lett oss mot högre framåtskridande.

De andliga framtegen får följa hand i hand med de materiella i och för balansens upprätthållande. I Västerlandet har det andliga eftersatts, det är det stora felet med oss, men en förändring kommer härvidlag att äga rum. Alla tecken tyder på att det andliga tänkandet börjar föras in i det nyskapade inom alla områden. Se på våra astronauter, eliten av vår världs tekniker, som inte glömmer sin bibel hemma, när de far ut på sin månfärd. Det är uppenbart att många av våra vetenskapsmän fått blicken öppnad för vikten av denna andens delaktighet i all erfarenhet.

Vi skall glädja oss åt tanken att få fullfölja vår bana på detta sätt. Även om det ser dystert ut på vår jord idag, blir det som sker till välsignelse för mänskligheten. I lidandet lär vi att söka det andliga och så småningom får vi inblick i alla tings rätta sammanhang. Då ser vi att mänskligheten är vi själva i syntes, och var och en äger sitt individuella Jag i denna skara. Vi förstår att vi gått den långa vägen genom liv efter liv, och att vi vuxit i erfarenhet och visdom, och om kärleken varit vår ledstjärna har vi höjt oss mot högre medvetande och kommer att nå världar där sorg ej finns ej lidande eller plåga av något slag.

KÄRLEK - VISHET

Två ting söker vi i varje religionsform, två ting strävar vi efter att nå medvetet eller omedvetet var gång vi i bön nalkas Andens rike. Det är KÄRLEK och VISHET. Vi vill älska och vara Kärleken, och vi vill finna svaret på alla undrande frågor om livet. Så kan varje budskap som sändes ut indelas i tvenne punkter: den första, där vår lovsång klingar ut i vibrationer samstämda med deras som vi söker kontakt med, det är Kärleken; den andra, där vi överlämnar oss åt inhämtandet av kosmiskt vetande, det är Visheten.

Kärlek-Vishet är 6:e planets kännetecken, där våra monader, det är våra högsta Jag, vår del i Gudomen, har sin hemvist, och varifrån de utgår för att manifesteras i den fysiska världen. De båda komponenterna Kärlek-Vishet är av samma höga värde, de är inflätade i varandra så som vårt Jag är inflätat i varje vår känsla och handling. Att skilja dem åt är inte nödvändigt, inte heller så lätt, men kanske våra begrepp klarnar om vi gör ett försök. Vi utgår från:

DEN UNIVERSELLA RELIGIONEN

KÄRLEK -

Gud har utgivit sin skapelse i kärlek, som fria varelser skall vi söka Honom och från irrfärderna återvända till fadershuset. Och kraftens Gud skall komma oss tillmötes, i livgivande strömningar skall Hans kärlek genomlysa vår varelse, och i den mån vi öppnar oss för Hans utgivande kommer vi att känna verkan därav. Strömmar av livskraft genomsyrar vårt väsen, skänker visshet där osäkerhet rått och övertygelse där tvivel ängslat vårt sinne.

Kraftströmmen ger det tillskott av tillförsikt vi behöver. När vi känner Gudskraftens nedströmmande verklighet, då vet vi att vi är på rätt väg, och om vi öppnar oss för denna kraftnedströmning tvivlar vi inte längre på oss själva. Då vet vi att vi är gudamänniskor bestämda förett högt mål.

Öppna dig därför likt ett käril att fyllas. Det beror på dig själv om du blir kallad att utföra ett arbete i Hans tjänst. Se till att ditt hjärtas dörr befinner sig olåst den stund Han kallar. Var och en av oss har sin speciella egenskap som Han tar i bruk. Vårt inre säger oss till vilket verk vi utvalts.

Tanken är förbindelselänken mellan vår värld och Guds rike. Så långt tanken når, så långt följer dig den makt som har uppsikten över ditt liv. Det är meningen att vi nu skall lära känna den andliga världen på ett annat sätt än tidigare. Vi skall möta den med känsla och förnuft. I vår kristna religion har det hittills endast varit känslan som spelat någon roll i enlighet med kyrkans påbud. Men det går inte längre att förfäktas den meningen att kunskapen om kosmiska ting skall vara förborgad för människosinnet. Så som Österns religioner alltid meddelat undervisning till varje öppet väsen, så skall vi lära ut det vi känner är sanning och spränga alla fjättrar sökande vår Skapare på vilken väg vi önskar.

DEN UNIVERSELLA RELIGIONEN är namnet på den religionsform som ger människan direkt kontakt med Gud. Alla sanna religioners utövare kan mötas inom detta allomfattande, universella stöd. Meningen är att vi skall förverkliga det gudomliga Jaget inom oss för att bli ett med den eviga Anden, universums Skapare. Vägen dit går över allmänt broderskap.

Till detta fordras tro på den egna viljans förmåga, tillförsikt till det nya som skall fram. När vi inser vidden av denna nya lära, då kan vi börja förverkliga det andliga arv, som nedlagts i vårt inre. Ty vi har alla Gud inom oss, starkare eller svagare markerat. Gudoms-

gnistan skänker liv åt vår tanke. Förverkligandet av det som Kraftens Gud har nerlagt i vårt sinne är vår största plikt. Vi vet att vi är av Gud, ingenting får fränta oss denna klara visshet.

Olika människor känner på olika sätt denna tankekrafts verkliga innebörd. Somliga anser sig nödvändigtvis bära underställa allt en högre makt. Det är rätt tänkt, men i överlämnandet kan den som djärvt gripit det nya i tiden och vågar mer och som vet att den fria viljan blivit människan given för att brukas om den blott brukas i sann gudaingiven riktning, han vågar ta det ansvar som följer med det han kastar sig in i. Dessa är de föregångsmän vi känner under namnet *f ö r s t l i n g a r t i l l g u d a a r v e t*.

När kärlekens andemakter hjälpt oss att finna vägen ut ur den labyrint av osanna förirringar, som hållit oss fångna under långa tider, kommer krafter att ges av dem som leder färden. Det som sker är av värde inte endast för oss utan ock för kommande generationer i vår efterföljd. Det som utvunnits av våra irrfärder betyder vinning, våra misstag, våra felaktiga handlingar allt bidrar till att i ljuset från Guds klarhets sol sprida kunskap till jordens folk.

Kärleken skall vakna i människosjälén, finna gensvar i höga höjder och bringa välljud ur mångas strupar, när det förkunnas att Skaparen är framstigen ur dunklet för att leda sin hjord in i en ny värld. Fram till Vishetens tron.

- VISHET

Det sägs att DEN UNIVERSELLA RELIGIONEN är den form av gudsdyrkan, som tillämpas på alla planeter i vårt universum - den utströmning från Gudomen som hör oss till - belägna på högre utvecklingsplan än det vi så länge befunnit oss på. Vi får kännedom om detta förhållande genom utsagor av de många besökare från främmande världar som frekventerar vår jord. Den allmänna underrättelsetjänsten, tidningar, radio och TV låtsar sig vara ovetande om deras närvaro hos oss, men det är ett känt faktum att vår världs makthavare känner väl till sanningen, har sett deras färdredskap och talat med dem som trätt ut ur dessa. Frukten, prestige hunger och känslan av hotad makt förseglar deras tungor. Vi som känner sanningen om dessa rymdresenärer upphämtar från deras undervisning det vi behöver veta inom många områden.

För att kunna anta en religion som tillämpas på högre plan måste vi äga kunskap om dess sanna natur. Vi må veta hur vi bör definiera begreppet religion. - Det har sagts att religion är en hela människans inställning till hela den andliga världens sanningar. Vi har att inta en ställning till denna andliga värld som grundar sig på kunskap om den. Att vara religiös är att i hängiven kärlek överlämna sig åt inhämtandet av den kosmiska visheten.

Kristna kyrkan förbjuder människan att söka tränga in i detta kunskapsområde. Sedan Adams dagar har det varit förbjudet att smaka på frukten från kunskapens träd. Vid den tiden var människan inte nog utvecklad att bära vetandets börda. Idag vägrar hon att kvarstå i ett okunnighetstillstånd som inte är i nivå med hennes nya ställning på det plan som numera är hennes. Kyrkan har låtit förstå att sådant vetande är ödesdigert, men vi skall förneka riktigheten i detta påstående, ty det grundar sig på maktbegär och värnandet om egen välfärd.

Genom logiskt tänkande, genom studier i Österns uråldriga religioner samt med bistånd av vår världs mästarskara, som numera står till vårt förfogande genom medier av olika mottagande förmåga, kan vi lära känna sanningen om världarnas uppkomst och människans jämte allt levandes framträdande därur. Vi kan skapa en världsbild som ger oss sanningen i

ett nötskal. Ty sanningen är en och den går genom världarna följande en enhetlig lag som aldrig bryts. Så som lagen är utformad här och kan utläsas i några få punkter så är den utformad på alla plan i alla universer. I högre världar försöker ingen bryta mot lagen så som vi gör, däri skillnaden mellan oss och dem.

Orsaken till vår förvillelse är okunnighet, ett ord som är likvärdigt med det i bibeln så ofta upprepade ordet synd, vilket senare med fördel kan utbytas mot det förra, eftersom föreställningen om straffpåföljd lätt tränger in i vårt tänkande när synden nämns. Denna okunnighet har varit ett nödvändigt attribut för oss att släpa på, ty den har givit Lucifer den makt han måste äga för att kunna tjäna som balansfaktor i vårt universum.

Nu är hans tid till ända och en annan balansfaktor skall insättas i hans ställe för att verka på det lägsta plan som intar vår plats i serien sedan vi nått högre utveckling. Och vi skall inhämta den kunskap som så länge undanhållits oss; DEN UNIVERSELLA RELIGIONEN skall fylla vårt behov av Kärlek-Vishet.

För att nå dessa fält av vetande skall vi söka den vishet som är att finna på monadiska planet, det är Kärlek-Vishets plan, som vi ännu är långt ifrån att kunna uppnå, men vars kännemärke vi skall efterforska och bli förtrogna med, för att så småningom bli färdiga med vår uppgift som mänskliga varelser och nå övermänniskans nivå.

Kärleken till och längtan efter vishet leder till målet. Intuitionen upptar i sig och ersätter intellektet som utformar förståelsen för det vi möter. En hängiven längtan öppnar det mottagande sinnet för impulser ingivna av dem som leder vår utveckling och väntar på att mänskligheten i gemen skall nå upp mot deras plan. Ty vår framgång är deras framgång, vår likgiltighet håller dem tillbaka och fördröjer deras färd ut i de kosmiska världarna.

Kunskapen skall mottas på samma sätt som forna tiders människor mottog den, genom direkt inspiration från höga andeväsen, på den tiden förmedlad genom profeterna. I deras mun lades orden från de höga andar som sökte kontakt med jordens barn. Så skall ock i våra dagar budskap frambäras från höga andeplan, väl inte mottagna av profeter eller framburna genom dem till folket, ty historiens mönster upprepas aldrig helt. Något nytt framkommer med varje steg i utvecklingen. Det nya i vår tid är att varje människa skall kunna tjäna som mottagare av de gudomliga budskapen.

Här gäller att vara uppmärksam, ett särskiljande av det falska från det äkta måste inläras och stor försiktighet må prägla var och en innan nya riktlinjer för tänkandet antages. Lär utmönstrandets svåra konst, lär att mäta värdet på det som frambäres. Den som är öppen för gudskraftens verklighet utfär bättre en sådan utgallring.

DEN UNIVERSELLA RELIGIONEN utmärker sig för en allt genomträngande förvandling av människosjälens i det att tanken ledes mot det universella tänkandet, accepterandet av allt i skapelsen med samma välvilja. Det gäller här inte att tolerera utan att acceptera. Den som säger sig tolerera ställer sig på en högre nivå än föremålet för bedömningen, under det att den som säger sig acceptera vet att hans egen begränsning sammanfaller med den om vilken han fäller sitt omdöme.

Var därför vaken inför valet och när det träffats fullfölj tankens bearbetning av det utvalda intill dess klarhet vunnits över dess värde.